

Finnországi élményeim

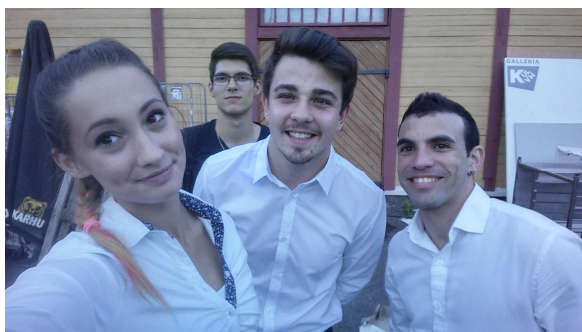
Emlékszem kicsit félve mentem be az első meghallgatásra. Nem éreztem magamban mindazt amire szükségem lett volna, hogy két hónapra egy külföldi országban teljesítsek gyakorlatot. Szerencsére a tanárok akik meghallgattak nem így gondolták.. És így egy lettem az a szerencsés öt ember közül akik 2016 nyarán Finnországba utaztak szakmai gyakorlatra. Ez óriási lehetőség volt számomra, hiszen megtapasztalhattam a külföldi munkavállalás minden velejáróját, mindezt az iskola felügyelete alatt egy sokkal biztonságosabb módon.

Amint leszállt a gépünk Kuopiban éreztem azt a nyugodtságot amit a mai napig hiányolok innen. Az emberek és a környezet teljesen más volt mint itthon. Barátságosabb lakosság, sokkal de sokkal kevesebb stressz, néha hallgatag de kedves finnek és negyedannyi autó mint itthon egy nyugodt napon. Ez jellemezte igazán a kisvárost ahol laktunk. Ott inkább biciklivel és sétálva közlekedtek a lakosok, lehetett az épp kisiskolás vagy a nagymama. Az első héten már munkába is álltunk, az étterem

a kikötőben állt egy gyönyörű helyen.

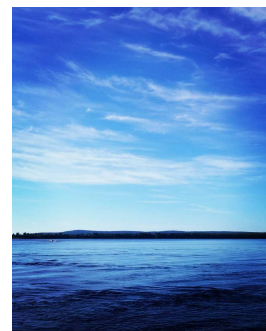
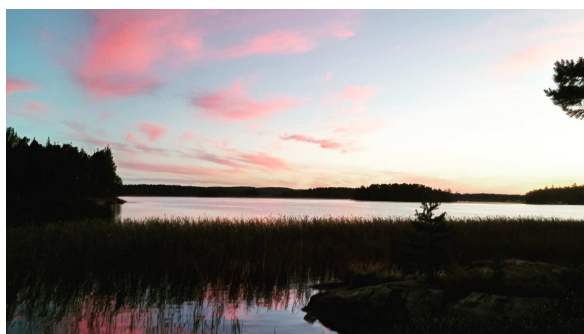
A tulajok olaszok voltak, a dolgozók finnek, viszont, hogy az egésznek legyen egy internacionális jellege.. volt egy kubai DJ és egy pakisztáni mosogató is. Így az egész társulatnak nem okozott nehézséget pár külföldivel együtt dolgozni. A munka szintén ezt a finn nyugodtságot tükrözte, rövid hét órás munkanapok heti öt alkalommal. Mindig volt elég ember így nem szakadtunk meg a munka alatt, természetesen azért

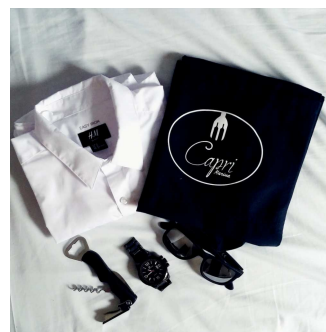
dolgozni kellett.

Ketten pincérként hárman pedig szakácsként dolgoztak kint. Így inkább én a pincér munkáról mesélnék, ami igazán kellemes csalódás volt. Hiszen az elején aggódtam a nyelvi különbségek miatt, és a teljesen új munkakörnyezet is szolgáltatott némi bizonytalanságot. Viszont szerencsére mind a munkahely, mind a munkatársak nagyon befogadóak voltak. A vendégekkel könnyen megértettem magam angolul, hiszen ott szinte mindenki beszélt az angol nyelvet. Általában az étteremben voltunk, tányérokot szedtünk, rendeléseket vittünk ki, kávé, teát és koktélokot készítettünk. Mindig kaptunk lehetőséget a fejlődésre, hiszen már a harmadik héten használhattuk a pénztárgépet. És amikor épp rendezvények voltak: esküvő, confirmálás, koncertek akkor ott segédkeztünk. Teljesen mást tapasztaltam az itthoni helyzethez viszonyítva, ugyanis mind a vendégek mind az éttermi személyzet, vezetők sokkal türelmesebbek és figyelmesebbek voltak.

Mondjuk azért ott is próbálkoztak a szokásos módszerrel a vendégek: nem érted ha finnül mondom? Akkor mondom hangosabban! De hát semmi sem tökéletes, viszont be kell ismerni, hogy ez a Finnországi nyár majdnem az volt.

A munka helyüinktől a szállásunk megközelítőleg 4 km-re volt. Ezt a távot én személy szerint biciklivel tettem meg nap mint nap. A szállás szintén kifogástalan volt. Három szoba, felszerelt konyha és fürdőszoba próbálta a honvágyunkat csillapítani minden egyes haza érkezés után. Amire valljuk be talán az első egy-két hétben szükség is volt. Hiszen hiába volt tele izgalommal és változatossággal Kuopio azért a csapat nagyrészenek volt egy kis hiányérzete. Szerencsére ezt hamar tudtuk orvosolni különböző programokkal mint például: a lappföldi kirándulásunkkal ahol volt szerencsénk találkozni Joulupukki-val az eredeti Finn mikulással, vagy mondjuk a Helsinkiben töltött hétvégénkel ahol a városnézés mellett jutott időnk elnézni a Linnanmaki vidámparkba is. Ezek mellett Kuopiban is rengeteg szórakozási lehetőséget találtunk, a teljesség igénye nélkül: az étteremnek ahol dolgoztunk voltak saját evezős csónakjai így azokat kölcsön kérve körbecsónakáztuk a tavat, hétvégente olyankor elmentünk karaokézni a munkatársainkkal, vagy ha szebb idő volt akkor strandröplabdáztunk velük. Voltak közös grillezések, kirándultunk, és a Savonia Hotel jóvoltából ingyenesen tudtunk edzeni is. Szervezték a tiszteletünkre welcome és búcsú partit is. Amelyek nagyon szórakoztatóak és

eseménydúsak voltak. És segítettek az elején jobban megismerni a munkatársakat.

Összefoglalva, csodálatos és igazán hasznos volt számomra ez a két hónap. Amelyért örökre hálás leszek az Iskolámnak és az Erasmus Programnak. Gazdagodtam csomó új emberrel, akikkel a mai napig tartom a kapcsolatot, fejlődtem szakmailag és nyelvileg. Határozottabb lettem és megtapasztaltam, hogy milyen is külön élni. Úgy gondolom, mindenkinek legalább egyszer ki kellene próbálnia egy ilyen, vagy hasonló lehetőséget. Így bátran tudom ajánlani minden leendő Erasmusos diáknak, vagy olyannak aki még csak tervezi de a bizonytalanság nem engedi lépni.